

தில்லைத் தமிழ் மன்றம்
கனகசபை துதர், ததம்பம்

3163

Q23

விநாயகர் அகவல்,
கந்தர் கலிவெண்பா, சிவபுராணம்
(மூலம்)

Acc. No. 3163

வெளியிடுவோர் :

தில்லைத் தமிழ் மன்றத்தார்

அன்பளிப்பு :

S. திருநாவுக்கரசு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுரை

சைவ சித்தாந்த சாத்திரநூல்களையும், தோத்திர நூல்களையும் பல்லோரும் படித்தும் கேட்டும் பயன்பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் 1972-ம் ஆண்டு தில்லைத் தமிழ் மன்றம் நிறுவப்பெற்றது. இம் மன்றத்தை நிறுவிய தலைவர் திரு R. கனகசபைப் பிள்ளை அவர்கள், திருக்கயிலாய பரம்பரை, தருமையாதீனம் இருப்பத்தி ஆறும் பட்டத்தில் எழுந்தருளியுள்ள குருமகா சந்திதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சண்முகதேசிக்ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களை சிதம்பரத்தில் கனகசபை நகரில் அமைந்துள்ள தருமபுர மடாலயத்தில், தில்லைத் தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் திருமுறை வகுப்பு நடத்து வதற்கு இடமளித்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டபோதில், இடந்தந்தருளினார்கள்.

அதுமுதல், திருமுறை ஆராய்ச்சிக் கலைஞரும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை துணைப்பேராசிரியருமான திரு க. வெள்ளைவாரணாஸ் அவர்களால் திருமந்திர வகுப்பும், அதைத்தொடர்ந்து பெரியபுராண வகுப்பும் வாரம் தோறும் ஷியாழக்கிழமையில் மாலை 7-மணி முதல் 8-மணி வரை நடந்து வருகிறது. “திருமந்திர அருள்முறைத்திரட்டு” என்ற நூலையும் (உரையுடன்) தில்லைத் தமிழ் மன்றத்தார் 1973-ல் வெளியிட்டனர். காஞ்சிபுரம் தொண்டைமண்டல ஆதினம் சீலத்திரு ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் உமாபதி சிவாசாரியார் அருளிய “சிவப்பிரகாசம்” என்ற

நூலுக்கு 15 நாட்கள் தொடர் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள் (26-6-73 முதல் 6-7-73 முடிய) தருமையாதினப் புலவர் காஞ்சிபுரம் திரு அருணைவடிவேலு முதலியார் அவர்கள் மெய்கண்டார் அருளிய “சிவஞானபோதம்” என்ற நூலுக்கு (10-12-75 முதல் 24-12-75 முடிய) 15 நாட்கள் தொடர் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

தோத்திர நூல்களையும் பொருள் உணர்ந்து தினந்தோறும் பாராயணம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இப்போது 24-6-76 முதல் 30-6-76 முடிய 7 நாட்கள் விநாயகர் அகவல், கந்தர்கலிவெண்பா, சிவபுராணம் ஆகிய நூல்களில் விரிவுரை செய்வதற்கு தருமையாதினப் புலவர் மகாவித்துவான் திரு ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களும், திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி முதல்வர் கு. சுந்தரமூர்த்தி, எம். ஏ. அவர்களும் நமது அழைப்பிற்கு இணங்க இசைந்துள்ளார்கள். பாடம் கேட்கும்போது அதற்குரிய மூலமும் இருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் விநாயகர் அகவல், கந்தர்கலிவெண்பா, சிவபுராணம் ஆகிய மூன்றும் அடங்கிய நூலை தில்லைத் தமிழ் மன்றத்தின் சார்பில் வெளியிடுகிறோம்.

மன்றத்தின் சார்பில் தங்கள் ஆதினத் திருமடத்தில் இடந் தந்தருளும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகாசந்நிதானம் அவர்களுக்கும் வாரந்தோறும் திருமுறை வகுப்பினை நடத்திக் கொடுத்துவரும் திரு வெள்ளைவாரணாஸ் அவர்கட்கும், மன்றத்தின் அழைப்பிற் கிணங்க தில்லையில் விரிவுரை நிகழ்த்தவந்த பெரியோர்கட்கும், தற்போது விரிவுரை ஆற்றவரும் பேராசிரியர்கட்கும், தில்லைத் தமிழ் மன்றத்தின் நற்பணிகளுக்கு ஆதரவு அளித்துவரும் சைவப் பெரியவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றியுரியதாகும்.

இப்படிக்கு

சிதம்பரம் }
19-6-76 }

தில்லைத் தமிழ் மன்றத்தார்
கனகசபைநகர்

உ

ஒளவையார் அருளிய

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
 பொன்அரை ஞாணும், பூந்துகி லாடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்,
 5 பேழை வயிறும், பெரும்பாரக் கோடும்,

வேழ முகமும், விளங்குசிந் தூரமும்,
 அஞ்சு கரமும், அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்,
 நான்ற வாயும் நாலிரும் புயலும்,
 10 முன்று கண்ணும், மும்மதச் சுவடும்,

இரண்டு செவியும், இலங்குபொன் முடியும்,
 திரண்ட முப்புரிநூல் திகழொளி மார்பும்,
 — சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ்ஞான
 அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிதே!
 முப்பழம் நுகரும் மூடிக வாகன!

15 இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்

தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே,
 திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் ஊந்தனிற் புருந்து,
 20 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்

திருவடி வைத்துத் திறம்இது பொருள்ளன
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்,
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில்
25 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி,

ஐம்புலன் தன்னை அடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்,
கருவிக னொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்,
திருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து,
30 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி,

மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே,
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆரு தாரத் தங்கிசை நிலையும்
35 பேரு நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே,

இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்,
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாய்பின் நாவில் உணர்த்திக்
40 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை

விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து,
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
45 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி,

இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்,

சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முகச் சூக்கமும்
எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
50 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்

தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்,
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி,
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி,
என்னை அறிவித், தெனக்கருள் செய்து,
55 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே,

வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்,
திருள்வெளி யிரண்டிற் கொன்றிட மென்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத் தழுத்தி என் செவியில்
60 எல்லை இல்லா ஆனந் தமனித்,

தல்லல் களைந்தே, அருள்வழி காட்டிச்,
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்,
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி,
அணுவிற கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
65 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி,

வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்,
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி,
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்,
70 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
வித்தக விநாயக, விரைகழல் சரணே.

உ

ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருச்செந்தூர்

கந்தர்கலிவெண்பா

- 1 பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளுந் தேறரிய
பாமேவு தெய்வப் பழமறையும் — தேமேவு
- 2 நாதமும்நா தாந்த முடிவும் நவைதீர்ந்த
போதமுங் காணாத போதமாய் — ஆதிநடு
- 3 அந்தங் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தந் தணந்த பரஞ்சுடராய் — வந்த
- 4 குறியுங் குணமுமொரு கோலமுமற்(று) எங்கும்
செறியும் பரம சிவமாய் — அறிவுக்கு
- 5 அனாதியாய் ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமாய் அன்றே
மனாதினாக்கு(கு) எட்டா வடிவாய்த்-தனாதருளின்
- 6 பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்கும்
தஞ்சமென நிற்குந் தனிப்பொருளாய் — எஞ்சாத
- 7 பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவர வும்புணர்வும்
காரணமும் இல்லாக் கதியாகித்-தாரணியில்
- 8 இந்திரசா லம்புரிவோன் யாவரையும் தான்மயக்கும்
தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோல்-முந்தும்
- 9 கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே
உருவின்றி நின்ற உருவாய்த்-திரிகரணம்
- 10 ஆகவரும் இச்சை அறி(வு) இயற்ற லால்இலய
போகஅதி காரப் பொருளாகி — ஏகத்து

- 11 உருவும் அருவும் உருவருவும் ஆகிப்
பருவ வடிவம் பலவாய்-இருள்மலத்துள்
- 12 மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்திஅளித் தற்குமல
பாகமுற வேகடைக்கண் பாசித்துத் — தேகமுறத்
- 13 தந்த அருவுருவம் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான்
பெந்த முறவே பிணிப்பித்து — மந்த்ரமுதல்
- 14 ஆறத்துவாவு(ம்)அண்டத்(து)ஆர்ந்தஅத்துவாக்களுமுற்
கூறத் தகுஞ்சிமிழ்ப்பில் கூட்டுவித்து — மாறிவரும்
- 15 ஈரிரண்டு தோற்றத்(து)எழுபிறப்புள் யோனிஎண்பான்
ஆரவந்த நான்குநூ ருயிரத்துள் — தீர்வரிய
- 16 கன்மத்துக்கு(கு) ஈடாய்க் கறங்கும் சகடமும்போல்
சென்மித்(து) உழலத் திரோதித்து — வெந்நிரய
- 17 சொர்க்காதி போகமெலாம் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தால்
நற்கா ரணஞ்சிறிது நண்ணுதலும் — தர்க்கமிடும்
- 18 தொன்னூற் பரசமயந் தோறும் அதுவதுவே
நன்னூல் எனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து — முன்னூல்
- 19 விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச்
சரியைகிரி யாயோகம் சார்வித்து — அருள்பெருகு
- 20 சாலோக சாம்ப சாப ருமும்புசிப்பித்(து)
ஆலோகந் தன்னை அகற்றுவித்து — நால்வகையாம்
- 21 சத்தி நிபாதம் தருதற்(கு) இருவினையும்
ஒத்துவரும் காலம் உளவாகிப் — பெத்த
- 22 மலபரி பாகம் வருமளவில் பன்னாள்
அலமருதல் கண்ணுற்(று) அருளி — உலவாது
- 23 அறிவுக்(கு) அறிவாகி அவ்வறிவுக்(கு) எட்டா
நெறியிற் செறிந்தநிலை நீங்கிப்-பிறியாக்

- 24 கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குருபரன்என்(று) ஓர்திருப்பேர் கொண்டு
— திருநோக்கால்
- 25 ஊழ்வினையைப் போக்கி உடலறுபத் தெட்டுநிலம்
ஏழு(ம்)அத்து வாக்கள் இருமூன்றும் பாழாக
- 26 ஆணவமான படலங் கிழித்(து) அறிவிற
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்-பூணும்
- 27 அடிஞானத் தாற்பொருளும் ஆன்மாவுங் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற்றுங் காட்டி-முடியாது
- 28 தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுத மாகிஎங்கும்
நீக்கமற நின்றநிலை காட்டிப்-போக்கும்
- 29 வரவும் நினைப்பும் மறப்பும் பகலும்
இரவுங் கடந்(து)உலவா இன்பம்-மருவுவித்துக்
- 30 கன்மமலத்தார்க்குமலர்க்கண்முன்றுந்தாழ்சடையும்
வன்மமுவும்மானுமுடன்மால்விடைமேல்-மின்னிடத்துப்
- 31 பூத்த பவளப் பொருப்(பு)ஒன்று வெள்ளிவெற்பில்
வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி-முத்த
- 32 கருமமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள்செய்(து)உள்ளின்று
ஒருமலத்தார்க்(கு) இன்பம் உதவி - பெருகியெழு
- 33 மூன்றவத்தையும் யுங்கழற்றி முத்தருட னேமிருத்தி
ஆன்றபர முத்தி அடைவித்துத் — தோன்றவரும்
- 34 யான்எனதென்(று) அற்ற இடமே திருவடிபா
மோனபரா னந்தம் முடியாக — ஞானம்
- 35 திருவுருவா இச்சை செயலறிவு கண்ணு
அருளதுவே செங்கை அலரா — இருநிலமே
- 36 சந்நிதியா நிற்கும் தனிச்சுடரே! எவ்வுயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே! -மின்னுருவம்

- 37 தோய்ந்தநவ ரத்நச் சுடர்பணியாற் செய்தபைம்பொன்
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும்-தேய்ந்தபிறைத்
- 38 துண்டமிரு முன்றுநிரை தோன்றப் பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்தநுதற் பொட்டழகும்-விண்ட
- 39 பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்(கு)
அருள்பொழியும் கண்மலர்சு ராஜ்யம்புகுதி
- 40 பலவும் எழுந்துசுடர் பரவித்தாள் போவார்
குலவு மகரக் குழையும்-நிலவுமிறும்
- 41 புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குழைச் செவ்வாயும்
சென்மவிடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும் விற்றலிதோள்
- 42 வெவ்வசுரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சூர னைத்தடிந்து
தெவ்வரு ரிர் சிந்தும் திருமுகமும் — எவ்வுயிர்க்கும்
- 43 ஊழ்வினையை மாற்றி உலவாத பேரின்ப
வாழ்வுதருஞ் செய்ய மலர்முகமும் — சூழ்வோர்
- 44 வடிக்கும் பழமறைகள் : ஆகமங்கள் யாவும்
முடிக்குங் கமல முகமும் — விடுத்தகலாப்
- 45 பாச இருள்துரந்து பல்கதிரிற் சோதிவிடும்
வாச மலர்வதன மண்டலமும் — நேசமுடன்
- 46 போகமுறும்வள்ளிக்கும்புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும்
மோகம் அளிக்கும் முகமதிறும் — தாகமுடன்
- 47 வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும்
தந்தருளும் தெய்வமுகத் தாமரையும் - கொந்தவிழ்ந்த
- 48 வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த
பாரப் புயசமில்ம் பன்னிரண்டும் — ஆரமுதம்
- 49 தேவர்க்(கு) உதவும் திருக்கரமும் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்தணைந்த மென்கரமும் — ஓவாது

- 50 மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூக்தொடையல்
சேர அணிந்த திருக்கரமும் — மாற்பகத்தில்
- 51 வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும்
உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும் மொய்த்த
- 52 சிறுதொடிசேர் கையு(ம்)மணிசேர்ந்தடங்கையும்
கறுவுசமர் அங்குசஞ்சேர் கையும் — தெறுபோர்
- 53 அதிற்கேட கஞ்சுழற்றும் அங்கைத் தலமும்
கதிர்வாள் விதிர்க்கும் கரமும் — முதிராத
- 54 கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டணைந்த
அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும் — பைம்பொற்
- 55 புரிநூலும் கண்டிகையும் பூம்பட் டிடையும்
அரைஞாணும் கச்சை அழகும் — திருவரையும்
- 56 நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொற் கிண்கிணியும்
பாதத்(து) அணிந்த பரிபுரமும் — சோதி
- 57 இளம்பருதி நூரு யிரங்கோடி போல
வளந்தருதெய் வீக வடிவம் — உளந்தனிற்கண்(டு)
- 58 ஆதரிப்போர்க்(கு) ஆருயிராய் அன்பரகத் தாமரையின்
மீதிருக்கும் தெய்வ விளக்கொளியே! — ஓதிய ஐந்து
- 59 ஓங்காரத் துள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியாய்
ஐந்தொழிற்கும்
நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே! — தாங்கரிய
- 60 மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடிபாத்
தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப்-பந்தனையால்
- 61 ஒத்த புவனத் துருவே உரோமமாத்
தத்துவங்க ளேசத்த தாதுவா-வைத்த
- 62 கலையே அவயவமாக் காட்டுமத்து வாவின்
நிலையே வடிவமா நின்றோய்!-பலகோடி

- 63 அண்டம் உருவாகி அங்கம் சராசரமாய்க்
கண்டசத்தி மூன்(று)உட் கரணமாய்த்-தொண்டுபெடும்
- 64 ஆவிப் புலனுக்கு அறிவளிப்ப ஐந்தொழிலும்
ஏவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே! — மேவ
- 65 வரும் அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வே! மெய்ஞ் ஞானம்
தரும் அட்ட யோகத் தவமே! — பருவத்து
- 66 அகலாத பேரன்(பு) அடைந்தோர் அகத்துட்
புகலாகும் இன்பப் பொருப்பும் — சுகலனிதப்
- 67 பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறும் மீதானம்
தேரின்ப நல்கும் திருநாடும்-பாரின்பம்
- 68 எல்லாங் கடந்த இருநிலத்துட் போக்குவர(வு)
அல்லா(து) உயர்ந்த அணிநகரும்-தொல்லுலகில்
- 69 ஈறும் முதலுமகன்(று) எங்கு(ம்) நிறைந்(து)
ஐந்தெழுத்தைக்
கூறி நடாத்தும் குரகதமும்-ஏறுமதம்
- 70 தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினாற் பஞ்சமலம்
காய்ந்தசிவ ஞானக் கடாக்களிறும்-வாய்ந்தசிவ
- 71 பூரணத்துள் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
நாரகத்துட்கட்டும்நறுந்தொடையும்-காரணத்துள்
- 72 ஐந்தொழிலும்ஓவா(து) அளித்துயர்ந்தவான்கொடியும்
வந்தநவ நாத மணிமுரசம் — சந்ததமும்
- 73 நீக்கமின்றி ஆடி நிழலசைப்பான் போற்புவனம்
ஆக்கி அசைத்தருளும் ஆணையும்-தேக்கமழ்ந்து
- 74 வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
பேசும் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே! — தேசதிகழ்

- 75 பூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
பாங்குறையும் முக்கட்பரஞ்சோதி-ஆங்கொரு நாள்
- 76 வெந்தகுவர்க்(கு) ஆற்றுத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி
ஐந்து முகத்தோ(டு) அதோமுகமும்-தந்து
- 77 திருமுகங்கள் ஆறுகிச் செந்தழற்கண் ஆறும்
ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறிஆ(று) உய்ப்ப-வி ரிபுவனம்
- 78 எங்கும் பரக்க இமையோர்கண்(டு) அஞ்சதலும்
பொங்குந் தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால்-அங்கண்
- 79 எடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொண்(டு) ஏகுதிஎன்(று)
[எம்மான்
கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய்-அடுத்த தொரு
- 80 பூதத்தலைவ! கொடு போதிஎனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பகீரதிக் கே சென்றுய்ப்ப-போதொருசற்(று)
- 81 அன்னவளுங் கொண்டமைதற்(கு) ஆற்றுள்சரவணத்திற்
சென்னியிற்கொண்(டு) உய்ப்பத் திருவுருவாய்-
முன்னர்
- 82 அறுமீன் முலையுண்(டு) அழுதுவிளை யாடி
நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன்-குறுமுறுவற்
- 83 கன்னியொடுஞ் சென்(று) அவட்குக் காதுலுருக்
[காட்டுதலும்
அன்னவள்கண்(டு) அவ்வுருவம் ஆறினையும்
[தன்னிரண்டு
- 84 கையால் எடுத்தணைத்துக் கந்தனெனப் பேர்புனைந்து
மெய்யாறும் ஒன்றாக மேவுவித்துச்-செய்ய
- 85 முகத்தில் அணைத்(து) உச்சி மோந்து முலைப்பால்
அகத்துள் மகிழ்பூத் தளித்துச்-சகத்தளந்த

- 86 வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்திலளித்(து)
உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே! - கிள்ளை மொழி
- 87 மங்கை சிலம்பின் மணிஒன் பதிற்றோன்றும்
துங்க மடவார் துயர்தீர்த்து-தங்கள்
- 88 விருப்பால் அளித்தநவ வீரருக்குள் முன்னோன்
மருட்பாயுந் தார்வீரவாகு-நெருப்பிலுதித்(து)
- 89 அங்கட் புவனம் அனைத்தும் அழித்துலவும்
செங்கட் கிடாயதனைச் சென்று கொணர்ந்(து)-
[எங்கோன்]
- 90 விடுக்குதிஒன்(று) உய்ப்ப அதன்மீதிவார்ந்(து)
வண்டிக்கும்
நடத்தி வினையாடும் நாதா!- படைப்போன்
- 91 அகந்தை உரைப்பமறை ஆதி எழுத்தொன்(று)
உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை-புகன்றிலையால்
- 92 சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ஙன் என்றுமுனம்
குட்டிச் சிறைஇருத்துங்கோமானே!-மட்டவிழும்
- 93 பொன்னங் கடுக்கைப் புரிச டையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே! - கொன்னெடுவேல்
- 94 தாரகனும் மாயத் தடங்கிரியுந் தூளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே!-சீரலைவாய்த்
- 95 தெள்ளு திரைகொழிக்குஞ் செந்தூரிற் போய்க்கருணை
வெள்ள மெனத்தவிசின் வீற்றிருந்து-வெள்ளைக்
- 96 கயேந்திரனுக்(கு) அஞ்சல் அளித்துக் கடல்குழ்
மயேந்திரத்திற்புக்(கு)இமையோர்வாழ்ச்-சயேந்திரனும்
- 97 சூரனைச்சோ தித்துவருகென்றுதடந் தோள்விசய
வீரனைத்தூ தாக விடுத்தோனே!-காரவுணன்

- 98 வானவரை விட்டு வணங்காமை யாற்கொடிய
தானவர்கள் நாற்படையுஞ் சங்கரித்துப் பாறுப்
- 99 பகைவன் முதலாய் பாலருடன் சிங்க
முகனைவென்று வாகை முடித்தோய்!-சகமுடுத்த
- 100 வாரி தனிற் புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடுஞ்
சூருடலங் கீண்ட சுடர்வேலோய்!-போரவுணன்
- 101 அங்கமிரு கூறும் உடல்மயிலுஞ் சேவலுமாய்த்
துங்கமுடன் ஆர்த்தெழுந்துதோன்றுதலும்-அங்கவற்றுள்
- 102 சீறுமர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா
நடாத்தும் இனையோனே!-மாறிவரு
- 103 சேவற் பகையைத் திறல்சேர் பதாகையென
மேவத் தனித்துயர்த்த மேலோனே!-மூவர்
- 104 குறைமுடித்து விண்ணங் குடியேற்றித் தேவர்
சிறை விடுத்தாட் கொண்டு அளித்த தேவே!
- மறைமுடிவாம்
- 105 சைவக் கொழுந்தே! தவக்கடலே! வானுதவும்
தெய்வக் களிற்றைமணஞ் செய்தோனே!-பொய்விசுவ
- 106 காம முனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாமமட மானின் வயிற்றுதித்துப்-பூமருவு
- 107 கானக் குறவர் கனிகூரப் பூங்குயில்போல்
ஏனற் புனங்காத்து இனிதிருந்து-மேன்மைபெறத்
- 108 தெள்ளித் தினைமாவும் தேனும் பரிந்தனித்த
வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே!-உள்ளமுவந்து
- 109 ஆறு திருப்பதிகண்டு ஆறெழுத்தும் அன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே!-நாறுமலர்க்
- 110 கந்திப் பொதும்பர்எழு காரலைக்குஞ் சீரலைவாய்ச்
செந்திப் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேனே!-சந்ததமும்

- 111 பங்கோடி சன்மப் பகையும் அவமிருத்தும்
பங்கோடி விக்கினமும் பல்பிணியும் - பங்கோடி
- 112 பாதகமும் செய்வினையும் பாம்பும் பசாசு(ம்)அடற்
பூதமும் நீரும் பொருபடையும் - தீதகலா
- 113 வெவ்விடமும் துட்ட மிருகமுத லாம்எவையும்
எவ்விடம்வந்(து) எம்மை எதிர்த்தாலும்-அவ்விடத்திற்
- 114 பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்டோளும்
அச்சம் அகற்றும் அபில்வேலும் - கச்சைத்
- 115 திருவரையும் சீறடியும் செங்கையும் ஈரா(று)
அருள்விழியும் மாமுகங்கள் ஆறும் - விரிகிரணம்
- 116 சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓராரும்
எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற - வந்திடுக்கண்
- 117 எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமும் தந்துபுகுந்(து)
உல்லாச மாகஉளத்திருந்து - பல்விதமாம்
- 118 ஆசுமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமும்சீர்ப்
பேசுமியல் பல்காப் பியத்தொகையும் - ஓசை
- 119 எழுத்துமுத லாம்ஐந் திலக்கணமும் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பா.லித்(து)-ஒழுக்கமுடன்
- 120 இம்மைப் பிறப்பில் இருவா தனைஅகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத்-தம்மைவிடுத்(து)
- 121 ஆயும் பழைய அடியா ருடன்கூட்டித்
தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்துச் - சேய
- 122 கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்(டு)
அடியேற்கும் முன்னி(று) அருள்.

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

(1)
... ..

... ..
... ..

(2)
... ..

... ..
... ..

உ

சிவபுராணம்

சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை

திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்தது

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க [வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
5 ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க!

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள் மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
10 சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈசனடி போற்றி எந்தை யடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறையும் தேவன் அடிபோற்றி
16 ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி

சிவன் அவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை

20 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்.

கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்
கொள யாய்

எண்ணிறந் தெல்லை மிலாதானே நின் பெருஞ்சீர்

25 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

31 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்

மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்

35 ஐயா என ஓங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னும் விமலா
பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே

40 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கு நல்லறிவே

ஆக்கம் அாவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பிற்
நாற்றத்தின் நேரிபாய் சேபாய் நணியானே

45 மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 48 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்

நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை

அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டி
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ப
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயில் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

61 தாயில் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 66 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே

ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

74 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார்
தங்கருத்தில்

78 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே

83 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாய்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணு ரமுதே உடையானே

89 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உள்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக் குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடு நாதனே

95 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

24-6-76
25-6-76

விநாயகர் அகவல்

மகாவித்துவான், முதுபெரும்புலவர்

ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள்

26-6-76
27-6-76

கந்தர் கலிவேண்பா

(நூலையும்

ஆசிரியரையும் பற்றிய

முழுமையான கண்ணோட்டம்)

28-6-76

விரிவுரை

பண்டித வித்துவான் சைவப்புலவர் தருமபுர ஆதினப்புலவர்

சுந்தரமூர்த்தி, எம். ஏ. அவர்கள்

தலைவர், செந்தமிழ்க்கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்

363

R10231

29-6-76
30-6-76

சிவபுராணம்

மகாவித்துவான், முதுபெரும்புலவர்

ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள்